

ty me psches twoju Smereč wot Rjechow
wumot, a psches twoje ho hrjestacze prae-
weho, a kjenemu Žerbej nebeskeho Raja,
a wjeczneho Živenja, sczinik sy. Moi lu-
by Uneže, ja so teči džakuju sa tajku wul-
ku newureknenu Vladu; A chzu tejsch sašo
rad cžinicž, schtož widžu, so chzesch wot-
temne cžinene mjecž!

Ty sy mi pschikasal Mana a Macze-
rje cžesicž; ja chzu je s Luboszju rad cži-
nicž. Ty sy mi pschikasal mojemu
Knestwu ſwierne ſlužicž, ſwieru
džewacž, a poſluschny bydž; ja tejsch
chzu je rad cžinici. Ty sy me k Ho-
spodu a k Hospodarej stworil, lubu Boho-
jo, ja chzu bohabojsnny bydž, wschitko,
schtož mi ſalejji cžinici, ſoschtom a ſLu-
boszju cžinici, haj, ſweje Živenje chzu
ja radzischo pschi tem wostajicž, džzli ſo
bñch njechal tebi poſluschny bydž, mo-
jim Džecjom a Čeledži ſwieru prjek
nestacž, abn jich pohorschicž. To je ta
prawa Bojosz, fotra twojego Ssiorwa
pschindž džrbi, a rjeka Boha prawje
ſ Wutrobu lubowacž. Wjercze mi krob-
lye, to možno neje, ſo by Boh tajkich bo-
habojsnnych a poſluschnych Kſcheszija-
now, kiz Boha a jeho Ssiorwo cžesija a
lubuja, nedžrbjal ſafio cžesicž, a jim
Sboje a Pschibywanje dacž.

Dži da kojdy do ſwojej Wutrebn, a roſladui ſo, tak daloko won Boha lu-
buje? Pschetož, kajž jač praju, Boha
lubowacž, nestanje ſo jeno ſ Myſleñi,
jako čzi rotni Michojo ſebi myſlja;
Alle Boha lubowacž rjeka, kajž ton Knes
na druhim Mjeszi rekne, teho Blischeho

lubowacž. Pschetož ſchtuž ſwojego Blis-
cheho, praji Jan, nelubuje, fotrehož
won wedži, tak može Boha lubowacž. fo-
trehož won newidži? Tehodla praji
Boh tak: Chzeschli me lubowacž, da
ladaj, ſo by twojego Mana a Maczer,
twoje Džeczi, twojego Muja, twoju
Mandielstu, twojego Knesa, twoju Kne-
nui lubowat, to chzu ja wot tebe mjecž.
Tu ſo derje roſladuj, hacž ty to ſchu-
dzom cžinisch, da budžesč namakacž, hacž
Boha lubujesch, abn sy jeho Neſcheczel.

Pschetož, kajž ja praju, nich je matko,
haj čzi Kſcheszijenjo ſu ie ſami, kiz Bo-
že Sſtowo maju, a Kryſtuſa lubuja,
hacž runje niz tak dokonjame, jato by-
chu džrbeli. Čzi praja: Ja chzu ſafio
ſ Wutrobu mojemu Blischemu cžinici,
schtož mi ſluscha. Jeli ſo pak medny-
bjak drudn Džew, Neſzerpliwoſz a dru-
hi Brach pschekwatacž da budze mi to-
famo ſ Wutrobu žel bydž, a ja chzu ſo
ſafio wobrocžicž. Kſcheszijenjo to cži-
nja; Čzi druzh pak, kiz Kſcheszijenjo
neſku, necžinja je.

Stebo mojemu wieszje wedžicž, ſo
ſveczo wschizn Burja a Bjergr-
jo, Džeczi a Čeledž, Schofarjo a
Podani, teho Čierta ſu; Pschetož wo-
ni ſu Boži Neſcheczeljo, dokelž wo je-
ho Sſtowo a Pschikasnu nerodi. Sa to, ſo je nich ſtworil, jim Čjelo a
Duschu dat, Tysz a Picž wobradžit;
haj, ſo won ſwojego jeniczkeho narodie-
neho Ssyna ſa nich dat je, a to, pomjer-
kujče, ſaspjewaju jemu ſa totu Pjeſnicž-
ku, fotraj ſo ſapocžne; Židženje, hidže-
mje,